خبر

پایان گردوخاک

گردوخاک ناشی از انفجار عظیم موشک نیوگلن که هم «ساحل فضایی» فلوریدا و هم صنعت فضایی را به لرزه درآورد، فرونشسته است. شرکت بلو ارجین، پیش از چهارمین مأموریت نیوگلن، در حال انجام آزمایش سوخت‌گیری بود که رخدادی با علت هنوز نامشخص به نابودی کامل موشک و واردشدن خسارت سنگین به زیرساخت‌های زمینی مجتمع پرتاب ۳۶ (LC-36) منجر شد. در حادثه انفجار کسی آسیب ندید، اما این شکست ضربه‌ای جدی به توانایی بلو ارجین برای پایبندی به برنامه زمانی ناسا در پشتیبانی از مأموریت‌های آرتمیس برای بازگرداندن فضانوردان به ماه وارد کرد. این حادثه همچنین ساخت منظومه اینترنت ماهواره‌ای «لئو» آمازون را که قرار است با شبکه استارلینک اسپیس‌ایکس رقابت کند، بیش از پیش به تأخیر انداخت. انفجار نیوگلن به مجتمع پرتاب ۳۶ خسارت گسترده‌ای وارد کرد. این مجتمع تنها سکوی پرتاب بلو ارجین است که توانایی پشتیبانی از موشکی به بزرگی نیوگلن را دارد. میزان خسارت آن‌قدر زیاد است که حتی از فضا نیز دیده می‌شود. تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهند پوشش گیاهی اطراف سکوی نیوگلن، با عرض حدود یک کیلومتر تقریبا در تمام جهات سوخته و سیاه شده است. بلو ارجین این مجتمع را در پایگاه نیروی فضایی کیپ کاناورال اجاره کرده است. در تصاویر، خسارات واضح به برج پرتاب، کانال هدایت شعله و دیگر سامانه‌های پشتیبانی در سراسر مجموعه، دیده می‌شود. بلو ارجین قصد داشت نخستین ماه‌نشین عملیاتی خود به نام بلومون مارک ۱ را پاییز امسال به سطح ماه بفرستد. به احتمال زیاد این پرتاب را چندین ماه به تعویق خواهد انداخت.

یادداشت

مبارزه همراه با مذاکره؟ مسئله این است

ادامه از صفحه اول

نسل سوم این طیف آقای جلیلی و همراهان بودند که به‌شدت به عملکرد تیم مذاکره‌کننده چه در زمان دولت آقای خاتمی و چه در دوران آقای لاریجانی در دولت آقای احمدی‌نژاد منتقد بودند، اما در زمان مسئولیت پرونده هسته‌ای و دبیری شعام با کسب اجازه از رهبری در سال ۱۳۸۸ اقدام به قدم‌زنی و مذاکره با تیم آمریکایی به نمایندگی برنز، معاون وقت وزیر خارجه آمریکا در وین کردند و به توافقاتی هم در پرونده هسته‌ای دست یافتند که با مخالفت برخی جریانات رقیب به نتیجه نرسید. نسل چهارم جریان مخالف مذاکره، نواصولگرایان بودند که در زمان دولت روحانی با تصویب قانون راهبردی هسته‌ای در مجلس مانع بازگشت به برجام و مذاکرات آقای ظریف شدند اما پس از جنگ ۱۲روزه با مذاکره و توافق همراه شدند و حتی در اسلام‌آباد از خطوط قرمزی که برای آقای ظریف ترسیم شده بود، عبور شد. در شرایط فعلی، نسل پنجم که عمدتا توسط مجریان تلویزیون، برخی مداحان و چهره‌های سوپرانقلابی فضای مجازی مدیریت می‌شود، عملکرد گذشتگان را خیانت قلمداد می‌کنند و راه‌حل را در مبارزه بدون مذاکره می‌دانند. تفاوت این دو طیف را باید در دو خط موازی آرمان‌گرایی و واقع‌گرایی دانست. در آرمان‌گرایی فقط بر ارزش‌ها و اهداف تمرکز می‌شود، اما در واقع‌گرایی، محدودیت‌ها و نیازها هم مورد توجه قرار می‌گیرد و بین بایدها و واقعیت‌ها، تعادل و توازن برقرار می‌شود؛ یعنی نقطه تقاطع دو خط آرمان‌گرایی و واقع‌گرایی. بنابراین از میان انبوه واقعیت‌ها در حوزه اقتصاد، جامعه، زیرساخت‌ها، انرژی و... تنها به یک واقعیت در مورد تورم اشاره می‌شود: مرکز آمار ایران نرخ رسمی تورم نقطه به نقطه اردیبهشت ماه را حدود ۸/۸ درصد اعلام کرده است. این رقم به معنای آن است که اگر روند فعلی اقتصاد کشور که در آستانه توافق عنوان می‌شود، حفظ شود، تورم سالانه با این نرخ از صددرصد فراتر می‌رود. تازه اگر شرایط فعلی به سمت تنش بیشتر یا آغاز جنگ برود و توافقی صورت نگیرد، طبیعتا تورم از این رقم نیز فراتر می‌رود و کشور به سونامی تورمی شبیه ونزوئلا یا آرژانتین دچار شده و اقتصاد ملی دچار فروپاشی و ورشکستگی می‌شود. فقط در یک مورد سبد کالای پایه دولت، ظرف شش ماه از بیش از دو میلیون به بیش از پنج میلیون رسیده است که دولت با پرداخت کالابرگ فقط یک میلیون تومان از آن را پرداخت می‌کند و تنها در این سبد، مردم باید سه برابر مبلغ کالابرگ را از جیب خود هزینه کنند تا افزایش قیمت آن را جبران کنند. بنابراین آقای پزشکیان اجبارا به افزایش آن تصمیم گرفت. اما جریان مخالف مذاکره نسبت به این موضوع توجه چندانی ندارد و با شعارهایی مانند اینکه گرانی ناشی از کمبود نیست و خودکفایی و نفی وابستگی به خارج لازم است، از کنار چالش اقتصاد عبور می‌کنند و مشکل را از عدم مدیریت نظام اقتصادی و گرانی ارز را کار دشمن می‌دانند و خیابان را از دادن امتیاز نقد و قول نسیه در مذاکرات می‌ترسانند. در حالی که اقتصاد ایران به‌شدت دچار بحران است و اکنون که به جز بخش چهار درصدی جامعه، علاوه بر طبقه مستضعف و آسیب‌پذیر، طبقه متوسط و حتی طبقه نسبتا مرفه هم درگیر مسائل معیشتی هستند، نمی‌توان با شعار، سفره کوچک‌شده مردم را تأمین کرد و گریزی نداریم که از آرمان‌گرایی به واقع‌گرایی تغییر نگاه دهیم، در غیر این صورت امکان مقاومت و دفاع از حقوق ملی کشور را از دست خواهیم داد. هدف باید ایجاد امنیت پایدار باشد.

نقدی بر تحلیل آمریکا از سیاست‌های امنیت غذایی چین

ادامه از صفحه اول

دراین‌میان، بخشی از تحلیل‌های آمریکایی می‌کوشد سیاست‌های امنیت غذایی چین را نه به عنوان واکنشی به آسیب‌پذیری‌های داخلی و بی‌ثباتی اقتصاد جهانی، بلکه به عنوان پروژه‌ای برای سلطه ژئوپلیتیکی تفسیر کند. هرچند برخی نگرانی‌ها درباره افزایش نفوذ اقتصادی چین، وابستگی بازار جهانی به تقاضای این کشور و پیامدهای ذخیره‌سازی گسترده غلات تأمل‌برانگیز است، اما تبدیل این مسائل به نظریه «جنگ غذایی چین علیه جهان» بیش از آنکه بر شواهد قطعی استوار باشد، بازتاب فضای فکری حاکم در جهان غرب و رقابت ژئوپلیتیکی و امنیتی میان واشینگتن و پکن است. تحلیل علمی امنیت غذایی مستلزم تفکیک میان واقعیت‌های اقتصادی، منافع ملی دولت‌ها و روایت‌های ایدئولوژیک است. در غیراین‌صورت خطر آن وجود دارد که مفهوم امنیت غذایی به ابزاری برای بازتولید منازعات سیاسی قدرت‌های بزرگ تبدیل شود؛ وضعیتی که نه‌تنها به فهم دقیق بحران غذایی جهان کمک نمی‌کند، بلکه امکان همکاری بین‌المللی برای حل این بحران را نیز بیش‌ازپیش تضعیف خواهد کرد و ناامنی غذایی در جهان را افزایش خواهد داد.

گزارش «شرق» از رکود کم‌سابقه در بازار صنایع دستی پس از جنگ و اختلال در مسیرهای صادراتی

گره کور بر دارِ معیشت

توقف و کاهش صادرات، گرانی مواد اولیه، افت فروش و کاهش قدرت خرید
هزاران هنرمند صنایع دستی به‌ویژه زنان روستایی را بیکار یا درآمدشان را کم کرده است

فرزانه احمدی

عکس: عباس کوثری، شرق

هنرمندان حوزه صنایع دستی روزهای خوبی را نمی‌گذرانند. بسیاری از زنانی که در روستاها صنایع دستی تولید می‌کردند، در طول جنگ و پس از آن بیکار شده‌اند یا بخشی از درآمد خود را از دست داده‌اند. به بهانه بیستم خرداد که روز جهانی صنایع دستی است، «شرق» با تعدادی از تولیدکننده‌ها و صادرکننده‌های صنایع دستی گفت‌وگو کرد؛ صحبت‌های این افراد نشان می‌دهد صادرات و فروش داخلی کم یا حتی در موارد زیادی متوقف شده است و بنابراین به اندازه قبل به کارگاه‌ها یا هنرمندان صنایع دستی -که بسیاری از آنها در روستاها هستند- سفارش تولید داده نمی‌شود. با این روند، افراد زیادی در شهرها و روستاها در خطر بیکاری قریب‌الوقوع هستند یا حتی همین الان هم بخشی از منبع درآمدشان را از دست داده‌اند. به‌ویژه که جنگ در اسفند و نوروز رخ داد که به عنوان پیک تولید و فروش صنایع دستی به حساب می‌آید.

●●●

مسیرها بسته و کالا ارسال نمی‌شد

یک فعال حوزه صنایع دستی که هم‌زمان در حوزه‌های طراحی، تولید، فروش و برندینگ و همچنین کارآفرینی روستایی صنایع دستی اشتغال دارد، به «شرق» می‌گوید: «صنایع دستی در ۴۷ سال گذشته به اندازه این چند ماه در بحران نبوده و امروز صنف ما یتیم مانده است». برآورد محمد هاشمی، از شرایط فعلی این است: «تورم زیاد باعث شده صنایع دستی از سبد خانوار حذف شود و خانواده‌ها آن را در اولویت خرید قرار ندهند. فروش در داخل بسیار ناچیز است و فقط از طریق ایجاد بازارچه در بعضی شهرها می‌توان اجناسی را به فروش رساند. فروش به سازمان‌ها هم بخش دیگری از بازار این کالاها را در بر می‌گیرد. با این حال برآورد من این است که میزان فروش تا ۷۰ درصد کاهش داشته است». او به مشکلات در زمینه صادرات هم اشاره می‌کند: «مسیرهای دریایی و پروازی بسته شده است. مسیرهای زمینی هم فقط به مقاصد محدودی مانند وان ترکیه باز است و میزان کمی از محصولات به صورت چمدانی خارج می‌شود که این روش هم با محدودیت زیادی در ظرفیت جابه‌جایی مواجه است». هاشمی جای خالی گردشگران را مطرح می‌کند: «توریست‌ها از مهم‌ترین خریداران صنایع دستی بودند که ورودشان در این ماه‌ها تقریبا صفر شده است». به گفته هاشمی: «تولیدات صنایع دستی، به‌روز نشده است و مصرف کاربردی ندارد. در نتیجه بیشتر به حضور توریست‌ها وابسته است و نبود گردشگر تا حد زیادی بازار این صنایع را تحت تأثیر قرار داده است».

هلدینگی که هاشمی در آن مشغول به کار است، بیش از هزار زن را در روستاها آموزش داده تا صنایع دستی تولید کنند: «محصولات صادراتی زیادی که در روستاها تولید شده‌اند، با لغو پروازها در انبارها مانده است. نمایشگاه این محصولات در اسفندماه به دلیل شرایط و بسته‌بودن آسمان ایران برگزار نشد. بنابراین محصولات فروش نرفته است و ما درگیر بدهی هستیم. تسهیلات برای فعالان صنایع دستی هم کافی نیست و همه این عوامل فعالان این حوزه را در بحران قرار داده است».

کالای چینی جای صنایع دستی داخلی

این فعال حوزه صنایع دستی می‌گوید هزارو ۶۰۰ زن در روستاهای استان‌های مختلف با مجموعه آنها همکاری دارند: «این افراد اهالی روستاهایی در شرق اصفهان، جنوب کرمان و سیستان‌وبلوچستان هستند و در حال حاضر نمی‌دانیم باید چه جوابی به آنها بدهیم، چراکه محصولاتی که به آنها سفارش دادیم و تولید کرده‌اند فروش نرفته و پولی برای دستمزد آنها وجود ندارد. بقیه سفارشاتی که گرفته بودیم هم کنسل شده و این افراد در روستاها با بیکاری دست‌وپنجه نرم می‌کنند». هاشمی آنچه دیده را روایت می‌کند: «کارگاه‌های زیادی در این مدت تعطیل شده‌اند. وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری باید فکری برای این وضعیت بکند و تسهیلاتی را برای پرداخت بدهی کارگاه‌ها در نظر بگیرد تا این صنف سر پا بمان و علاوه بر آن، نمایشگاه‌هایی را در مرزها برگزار کند. اداراتی مانند استانداری‌ها هم بازارچه‌هایی را برگزار کنند تا فروش داخلی بیشتر شود. همچنین سازمان‌ها مکلف شوند صنایع دستی را به عنوان هدایای سازمانی خریداری کنند. در حال حاضر در بسیاری از سازمان‌ها به‌جای صنایع دستی، کالاهای چینی هدیه داده می‌شود و این فاجعه است. در این زمینه به یک دستورالعمل قطعی نیاز داریم تا خرید سازمانی را به یک تکلیف تبدیل کند». او از دولت گلایه دارد: «ما از بخش دولتی ناامیدیم و اگر پیشرفتی هم در حوزه صنایع دستی حاصل شده باشد، تلاش بخش خصوصی بوده است».

مواد اولیه کمیاب با بسیار گران

«مینا کامران» رئیس هیئت‌مدیره یکی دیگر از مجموعه‌های تولید صنایع دستی است که محصولات خود را به دست روستاییان تولید می‌کند. او هم تجربه‌های دیگری درباره این روزها دارد: «مواد اولیه گران شده است، در نتیجه تولید سخت شده و کاهش پیدا کرده است. علاوه بر آن میزان تقاضای کالای صنایع دستی هم کم شده، چراکه توان خرید مردم پایین آمده است. گردش مالی در این حوزه تحت تأثیر قرار گرفته است. بعضی مواد اولیه مانند نخ پنبه با کیفیت خوب در بازار بسیار کمیاب شده است. از دی‌ماه برای تهیه نخ ابریشم و نخ کاموا که از پاکستان وارد می‌شود با چالش مواجه بودیم و در حال حاضر قیمت بعضی از آنها تا سه برابر بالا رفته است، به طوری که قیمتی که کالا را می‌فروختیم در حال حاضر با هزینه‌های تولید همخوانی ندارد و در مواردی حتی به اندازه نصف هزینه‌های تولید جدید است». مجموعه تولید صنایع دستی که «کامران» مدیر آن است، در حدود ۵۰ روستا با هزارو ۵۰۰ نفر همکاری دارد و این افراد برای او کالا تولید می‌کنند. طبق گفته او، فروش نوروز آنها تقریبا به طور کامل از دست رفته است: «حجم اصلی کار ما در طول سال مربوط به فروش نوروز بود که از آذرماه شروع می‌شد، اما امسال تحت تأثیر شرایط کشور قرار گرفت». او ادامه می‌دهد: «برای جلوگیری از بیکاری هزاران زن روستایی، به برگزاری رویداد و ایجاد بازارچه در شهرهای مختلف رو آورده است: «با این حال به دلیل شرایط اقتصادی میزان خرید مردم در رویدادها هم کمتر شده است، به‌ویژه اینکه صنایع دستی جزء اقلام ضروری زندگی به حساب نمی‌آید».

او درباره فروش از طریق سایت خارجی مجموعه توضیح می‌دهد: «به دلیل مشکلات ارسال، فروش در این بخش هم تا حد زیادی از دست رفته است، در این مدت فقط از طریق ترکیه امکان ارسال کالا داشتیم که این روش هم هزینه‌ها را بسیار بالا برد». قطعی اینترنت هم بلایی است که به جان مجموعه‌های کوچک و بزرگ تولید صنایع دستی افتاده است: «بسیاری از زنانی که در روستاها به تولید صنایع دستی و فروش در شبکه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام مشغول بودند، با مشکلات زیادی روبه‌رو شدند. کوچ آنها به شبکه‌های داخلی و افزودن عضو به کانال‌هایشان در این شبکه‌ها برای آنها درواقع شروع از ابتدای کار بود و هزینه‌های تبلیغات زیادی را متحمل شدند».

ناامیدی افراد دارای معلولیت

بسیاری از افراد دارای معلولیت که به دلیل مشکلات جسمی و حرکتی امکان فعالیت حضوری در ادارات و بازارها را ندارند، با تولید صنایع دستی هزینه‌های زندگی خود را تأمین می‌کنند. «احمد» به بیماری دیستروفی دچار است و از طریق تولید محصولات چرمی زندگی را می‌گذارند و حالا با قطعی اینترنت و جنگ، مشکلات زیادی پیدا کرده است. او نان‌آور خانواده سه‌نفره خود است و حالا روزهای سختی را می‌گذارند. احمد که کار خود را با کمک همسرش از تیرماه سال گذشته شروع کرده بود، درباره وضعیت کار خود می‌گوید: «خرید چرم و بقیه مواد اولیه تابستان سال گذشته آسان‌تر بود اما امسال مواد اولیه بسیار گران شده. علاوه بر آن، وجود اینترنت علاوه بر فروش، برای تولید و آشنایی با نمونه کارها هم مفید بود و کار را برای ما راحت‌تر می‌کرد، اما حالا تولید و همچنین فروش در فضای مجازی با قطع‌شدن اینترنت سخت شده است. حتی کار با شبکه‌های داخلی هم مشکل را حل نکرد، چراکه اپلیکیشن‌ها باگ‌های زیادی دارد و نمی‌توان به‌راحتی از آنها استفاده کرد. علاوه بر آن بسیاری از مردم اپ‌های داخلی را دنبال نمی‌کنند و جذب مخاطب در این فضاها ماجراهای خود را دارد، در نتیجه از آنجا که نمی‌توانم فروش حضوری در مغازه داشته باشم، قطعی اینترنت محدودیت زیادی برای فروش محصولات ما به وجود آورد. بسیاری از تولیدات در این مدت روی دستمان ماند و درآمدمان کاهش زیادی پیدا کرد. این در حالی است که تنها راه درآمد من همین است». او مشکلات دیگری هم دارد: «با کاهش درآمد و گرانی مواد اولیه، تأمین سرمایه لازم برای خرید چرم و... سخت شده است. برای مثال نخ امروز ۱۵۰ هزار تومان است، سه روز بعد ۲۰۰ هزار تومان. وقتی به فروشنده اعتراض می‌کنیم که شما جنس را از قبل در انبار داشتید و چرا گران‌تر می‌فروشید، پاسخ می‌دهد اگر به قیمت قبل بفروشم خودم امکان خرید مجدد نخواهم داشت. این در حالی است که من سرمایه کافی برای خرید عمده و زیاد ندارم و مجبورم مواد را به قیمت بالاتر و به‌روز بخرم. درواقع هزینه‌ها بالا و سود کم است».

توقف صادرات فرش ابریشم پس از جنگ

علاوه بر کارگاه‌های کوچک و بزرگ صنایع دستی و روستاییان، فرش دستباف هم به عنوان نوعی از صنایع دستی از چالش‌های ماه‌های گذشته در امان نمانده است. جواد کاظمی، نایب‌رئیس کمیسیون فرش، هنر و صنایع دستی اتاق بازرگانی ایران به «شرق» می‌گوید: «حدود ۸۰ درصد از مواد اولیه فرش دستباف ابریشم وارداتی است و بیشتر از چین و ازبکستان وارد می‌شود. نسبت به پیش از جنگ، نخ ابریشم برای فرش دستباف تا حدود ۵۰ درصد گران شده، یعنی حتی بسیار بیشتر از قیمت ارز. دلیل این گرانی هم مشکلاتی است که بر سر ورود مواد اولیه به کشور وجود دارد. مشکلات در مسیرهای دریایی و همچنین سخت‌گیری‌ها در زمینه ثبت سفارش این وضعیت را به وجود آورده است». کاظمی درباره وضعیت فروش و صادرات، توضیح می‌دهد: اروپا، کشورهای حوزه خلیج فارس، ژاپن، چین و روسیه خریداران فرش ابریشم ایران بوده‌اند. بسیاری از این کشورها در طول جنگ از لیست صادرات فرش حذف شده‌اند. نمی‌توان درصد مشخصی برای میزان کاهش تعیین کرد اما از آنجا که فهرست کشورهای پذیرنده فرش ما محدود بود، قطعا کم‌شدن تعدادی از آنها بر درآمد کارگاه‌ها و تولیدکنندگان و بافندگان فرش اثر داشته است». او تأکید می‌کند: «آمار دقیقی نداریم اما با توجه به شرایط اقتصادی که پس از جنگ تحمیلی گریبان همه بخش‌های کشور را گرفته، به طور قطع تعدیل نیرو و کاهش تولید در کارگاه‌های فرش اتفاق افتاده است».

کالاها در انبارها دپو شده

آرش حیدریان، عضو کمیسیون صنایع دستی اتاق بازرگانی ایران است. او هم به «شرق» می‌گوید از دی‌ماه سال گذشته نتوانسته‌اند سفارش‌های گرفته‌شده را ارسال کنند: «کالاها برای حمل‌ونقل به خارج از کشور آماده شده بود، اما تاکنون امکان ارسال آن را نداشته‌ایم، چراکه کشتیرانی بار را قبول نمی‌کند. پروازها هم با اختلال روبه‌رو بود و در حالت کلی صادرات صنایع دستی به مشکل برخورد. وضعیت به‌گونه‌ای است که حتی به‌دنبال انباری برای دپوی محصولاتی هستیم که تولید شده اما امکان ارسال نداشته است». آرش حیدریان ادامه می‌دهد: «تا پیش از این به تولیدکننده سفارش می‌دادیم و او مواد اولیه را تهیه و کالا را برای ما تولید می‌کرد، اما در حال حاضر وقتی سفارش تولید صنایع دستی را به کارگاه‌ها می‌دهیم، حتی مطمئن نیستیم او بتواند مواد اولیه لازم را تهیه کند یا اصلا برای سفارشات ما بازار فروش وجود داشته باشد یا خیر». او به تعدیل نیرو در کارگاه‌های تولید صنایع دستی اشاره می‌کند: «شاید بتوانم بگویم بسیاری از کارگاه‌ها حتی تا حدود یک‌پنجم نیروهای خود را اخراج کرده‌اند. تولیدکنندگان صنایع دستی معمولا شرکت‌های بزرگی نیستند و کارگاه‌های کوچکی دارند که تاکنون مواد اولیه را به صورت اعتباری تهیه می‌کردند اما امروز همه چیز به صورت نقد به آنها فروخته می‌شود و معمولا نقدینگی کافی برای تهیه مواد ندارند».

فقط سه درصد تسهیلات گرفته‌اند

طبق اعلام بهروز ندایی، سرپرست معاونت صنایع دستی کشور، نزدیک به ۶۲۴ هزار نفر در حوزه صنایع دستی در کشور شاغل هستند. البته باید گفت این عدد فقط بیانگر آمار رسمی و افراد دارای مجوز از وزارت میراث فرهنگی است و افراد زیادی در این حوزه شاغل‌اند که در این آمار نیامده‌اند. طبق گفته ندایی، در سال گذشته حدود ۱۸ هزار نفر از فعالان صنایع دستی حدود دو ممیز سه‌دهم همت تسهیلات با نرخ بهره چهار درصد دریافت کرده‌اند. با توجه به این آمار، اگر تعداد افرادی را که تسهیلات دریافت کرده‌اند با تعداد کلی فعالان شاغل در این حوزه مقایسه کنیم، شاید علت نارضایتی فعالان صنایع دستی مشخص شود. مقایسه آمار حاکی از آن است که فقط نزدیک به سه درصد از افراد توانسته‌اند تسهیلات دریافت کنند، این در حالی است که جنگ و شرایط اقتصادی بسیاری از این هنرمندان را با مشکلات جدی مواجه کرده است. البته ندایی بر این نکته تأکید می‌کند که پیش‌بینی می‌شود در سال جاری مجموع اعتبارات استانی و ملی حوزه صنایع دستی به حدود ۱۲ همت برسد. در زمینه صادرات صنایع دستی هم طبق گفته این مقام مسئول، در ۱۰ماهه سال ۱۴۰۴ حدود ۱۶۳ میلیون دلار صادرات رسمی صنایع دستی به ثبت رسیده، اما به دلیل جنگ هنوز آمار پایان سال ۱۴۰۴ و ابتدای ۱۴۰۵ اعلام نشده است.

آمار دقیق بیکاری وجود ندارد

حسین خواجه بیدختی، سرپرست دفتر حمایت از تولید معاونت صنایع دستی هم درباره وضعیت فعلی هنرمندان صنایع دستی به «شرق» می‌گوید: «آمار رسمی از بیکاری فعالان حوزه صنایع دستی و تعطیلی کارگاه‌ها در طول جنگ و پس از آن وجود ندارد. به طور کلی، آماری که ما از فعالان صنایع دستی داریم، مربوط به کسانی است که خودشان به ما مراجعه کرده‌اند و هیچ راهکاری به‌جز ابزار نمایشگاهی و تسهیلاتی وجود ندارد تا هنرمندان را به ثبت در وزارت میراث تشویق کنیم». او در پاسخ به اینکه فعالان حوزه صنایع دستی نسبت به دریافت‌نکردن کمک‌های دولتی در شرایط فعلی گلایه دارند، توضیح می‌دهد: «شاید سکوت در این زمینه بهترین پاسخ باشد. ما مخاطب گسترده‌ای داریم. صنایع دستی برای تعدادی از آنها شغل تمام‌وقت است، اما برای عده زیادی هم شغل مکمل و کمک‌هزینه خانواده است. ما به‌وضوح می‌بینیم در مناطق روستایی یا عشایری یا خانواده‌هایی که تولید صنایع دستی وجود دارد، سطح زندگی از دیگر افراد در آن منطقه بالاتر است، چراکه یک درآمد مکمل وجود دارد. اگر مشکلات در حوزه صادرات حل شود، خیلی سریع تأثیر خود را در بخش تولید خواهد گذاشت». بیدختی ادامه می‌دهد: «قطعا نمی‌توانیم به بیکاری هنرمندان بی‌تفاوت باشیم. بگذارید مثالی بزنم. دو هفته پیش با یک تولیدکننده انگشتر نقره در مشهد صحبت می‌کردم. او گفت مجبور است در اسنپ کار کند، در حالی که توان تولید دارد و مواد اولیه هم یافت می‌شود اما در جذب مشتری مشکل وجود دارد، چراکه قیمت زیورآلات نقره چند برابر شده و قیمت خرید مردم پایین است. امید این افراد به مسافران و زائران خارجی است که ارز برای خرید دارند. این افراد به امید چنین گردشگرانی، فعالیت می‌کنند اما اکنون تغییر شغل داده‌اند و قطعا با حل مشکل، به شغل اصلی خود برمی‌گردند». به گفته او، مشکل عمده ما در حال حاضر در مورد صنایعی است که مواد اولیه آنها منشأ خارجی دارد و وارداتی است. برای مثال چاپ کلاقه‌ای باتیک، مصنوعات ابریشمی دشت مغان، پاپوش‌های سنتی کرمانشاه که ابریشم ماده اولیه غالب آن است. با توجه به شرایط کشور، تأمین ارز برای این محصولات دشوارتر هم خواهد شد و صنایع دستی با افزایش قیمت و رکود جدی مواجه می‌شود.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

نوبت دوم
آگهی عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران
مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره ۱۴۰۴/۷۹۵ م م ت
با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۹۳۵۶۷۰۰۰۰۳۳

شرکت نفت و گاز اروندان (خریدار) در نظر دارد کالای موضوع فوق را از طریق شرکتهای تأمین کننده واجد صلاحیت خریداری نماید. بدین وسیله از کلیه شرکت هایی که دارای شرایط ذیل می باشند دعوت می گردد اسناد و مدارک خود را بر اساس استعلام ارزیابی کیفی، برای ارزیابی و تعیین صلاحیت به این امور ارسال نمایند:
الف- موضوع مناقصه : عبارت است از تأمین ۲۵ عدد ترانسمیتر سطح منطقه غرب کارون
ب- مدت اجرای قرارداد از تاریخ شروع بکار: ۶ ماه
ج- برآورد مبلغ کل مناقصه ۴۳،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه از نوع سپرده (واریز وجه نقد) و یا ضمانتنامه بانکی معتبر به میزان ۲،۱۵۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال است.
د- معیارهای ارزیابی کیفی:
۱. توان مالی ۲. ارزیابی مشتریان قبلی و حسن شهرت ۳. استانداردهای تولید
۴. داشتن تجربه و دانش در زمینه مورد نظر ۵. تضمین کیفیت خدمات و محصولات
۶. حسن سابقه
هـ: کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۰/۰۰ می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد
و: علاوه بر تولید کنندگان داخلی واجد شرایط، تأمین کنندگان کالای اصلی نیز می توانند در مناقصه فوق شرکت نمایند.
بدیهی است انتشار این آگهی صرفاً به منظور شناسایی و ارزیابی متقاضیان طبق قانون برگزاری مناقصات بوده و ارسال اسناد و مدارک فوق الذکر هیچگونه حقی برای متقاضیان در مقابل این شرکت ایجاد نمی کند. ضمناً هزینه درج آگهی بعهده برنده مناقصه است. متقاضیان در صورت داشتن هرگونه سوالی می توانند با شماره تلفن های ذیل تماس بگیرند.
تلفن تدارکات و امور کالا : ۰۶۱۳۲۱۲۳۰۸۷ نمابر تدارکات و امور کالا : ۰۶۱۳۲۱۲۳۸۰۴
تلفن دفتر هماهنگی تهران: ۰۲۱۸۸۹۰۱۰۵۰
آدرس وب سایت: AOGC.IR
پست الکترونیکی: Tenders@aogc.ir
شناسه : ۲۱۹۷۳۳۱
روابط عمومی شرکت نفت و گاز اروندان
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز اروندان
(سهامی خاص)
۱۷۵۳

شناسه آگهی ۲۱۹۹۵۷۵
نوبت دوم
آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی
مناقصه شماره WSS-۰۱۵۰۷۴۷
با شماره فراخوان ستاد ۲۰۰۵۰۰۱۰۳۴۰۰۰۰۲۱
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز پارس
شرکت نفت و گاز پارس در نظر دارد خرید ۷۵ قلم P/F MITSUBISHI DIESEL ENGINE مورد نیاز خود را با برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای طبق شرایط زیر از طریق یک شرکت واجد صلاحیت تامین نماید.
شرایط و مدارک لازم جهت دریافت استعلام ارزیابی کیفی:
الف) داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع کار ب) اساسنامه، اظهارنامه ثبت شرکت و آخرین آگهی تغییرات (مندرج در روزنامه رسمی) ج) ارائه کد اقتصادی، شناسه ملی
از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت می‌گردد بلافاصله پس از چاپ آگهی اول و حداکثر ۳ (سه) روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم تا پایان ساعت اداری، به نشانی اینترنتی WWW.SETADIRAN.IR قسمت سامانه مناقصات مراجعه نموده و پس از اخذ کد کاربری و رمز عبور نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت انجام خواهد شد.
لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی ، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.
● عطف به شیوه نامه شماره ۵۳۴۶۹۱/۱۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۰معاونت محترم مهندسی، پژوهش و فناوری وزارت نفت،در خصوص الزامات استفاده از فهرست بلند منابع واحد دستگاه مرکزی و آزمایشگاه های مرجه وزارت نفت، تامین کالا و تجهیزات تخصصی مورد نیاز کلیه شرکتهای گستره شمول در کلیه سطوح و انواع روش های معاملاتی و تامین کالای انواع قراردادهای EP,EPD,E&P,EPC,PC,P و سایر انواع قراردادها از فهرست بلند منتشر شده در سامانه "ساخت" (www.sakht.ioiv.ir) با رعایت الزامات و ملاحظات مربوطه صورت خواهد پذیرفت.
● آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: دو هفته پس از آخرین مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی در سامانه مذکور بارگذاری نمایند.
● تاریخ و محل تحویل اسناد مناقصه: متعاقبا به اطلاع واجدین شرایط خواهد رسید
● آخرین مهلت تحویل پیشنهاد و تاریخ گشایش پیشنهادها: طبق تاریخ های مندرج در اسناد مناقصه.
● لازم به ذکر است پیشنهادهای ارائه شده توسط مناقصه‌گران می‌بایست حداقل تا ۳ ماه از تاریخ تحویل پیشنهاد مالی معتبر باشد.
در صورت نیاز به اطلاعات در خصوص بارگزاری مستندات در سامانه ستاد، متقاضیان می‌توانند با شماره تلفن ۵ و ۸۳۷۶۲۶۰۴-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.
در صورت داشتن سوال در خصوص اسناد استعلام ارزیابی کیفی و نحوه تکمیل آن متقاضیان می‌توانند نسبت به ارسال نامه به شماره نمابر ۸۸۹۵۵۰۵۷-۰۲۱ اقدام نمایند.
● اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:
مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱
شرکت نفت و گاز پارس
روابط عمومی